

Zarzuty i główne argumenty:

Wpisany do rejestru wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny znak towarowy PAN SPEZIALITÄTEN dla towarów z klasy 30 (gotowe ciasto w proszku dla pieczywa, ciast, pizzy itp.) — wspólnotowy znak towarowy nr 382 374

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: CHIPITA INTERNATIONAL S.A. INTERNATIONAL DIVISION

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania

Zarzuty:

- — Zarejestrowany znak towarowy nie posiada charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94
- Zarejestrowany znak towarowy ma charakter opisowy i tym samym nie podlega ochronie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia w odniesieniu do tych towarów, które zawierają zboże lub zostały wytworzone z produktów zbożowych. W stosunku do towarów, które nie zawierają zboża lub nie zostały wytworzone z produktów zbożowych znak ten wprowadza w błąd w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez Anke Kröppelin przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-54/05)

(2005/C 193/48)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Anke Kröppelin zamieszkałej w Brukseli (Belgia), reprezentowanej przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Etienne Marchala i Jean-Noëla Louisa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie decyzji Rady oddalającej wniosek skarżącej o uchylenie wydanej przez nią decyzji, w której odmówiono przyznania skarżącej dodatku zagranicznego i związanych z nim praw;
2. obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Podniesione przez skarżącą zarzuty są identyczne z zarzutami podniesionymi przez nią w sprawie T-408/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004, str. 50.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Franky'ego Callewaerta i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-192/05)

(2005/C 193/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Franky'ego Callewaerta, zamieszkałego w Roeselare (Belgia), reprezentowanego przez adwokatów Georgesa Vandersandena i Laure Levi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie zakwalifikowania skarżących do grupy zaszeregowania określonej w dotyczących ich decyzjach o zatrudnieniu, w zakresie, w jakim zakwalifikowanie to zostało dokonane na podstawie art. 12 ust. 3 załącznika XIII nowego regulaminu pracowniczego;

- przywrócenie skarżących na odpowiedni szczebel kariery (włącznie z uznaniem ich doświadczenia zawodowego w ramach odpowiednio skorygowanej grupy zaszerogowania, ich prawami do przeniesienia na wyższy stopień oraz uprawnieniami emerytalnymi) odpowiadający grupie zaszerogowania, do której powinni zostać powołani zgodnie z ogłoszeniem o konkursie, w następstwie którego zostali oni umieszczeni na liście rezerwowej dla późniejszego naboru, czyli grupie zaszerogowania figurującej w ogłoszeniu o konkursie, bądź też grupie będącej jej odpowiednikiem zgodnie z klasyfikacją nowego regulaminu pracowniczego (oraz na odpowiedni stopień, zgodnie z regulami mającymi zastosowanie przed dniem 1 maja 2004 r.) od momentu wydania decyzji o ich powołaniu;
- zasądzenie na rzecz skarżących odsetek za zwłokę — naliczonych według stopy refinansowania ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, powiększonej o dwa punkty procentowe — od całości kwot stanowiących różnicę pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym ich grupie zaszerogowania figurującej w decyzji o zatrudnieniu, a kwalifikacją, do której mieli prawo — aż do dnia wydania decyzji w przedmiocie prawidłowego zakwalifikowania do grupy zaszerogowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Podnoszone zarzuty i główne argumenty są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami w sprawie T-58/05 oraz podobne do tych podnoszonych w sprawach T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-164/05, T-170/05 i T-183/05.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2005 r. przez spółkę N.V. Deloitte Business Advisory przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-195/05)

(2005/C 193/50)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 19 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki N.V. Deloitte Business Advisory, z siedzibą w Brukseli, reprezentowanej przez adwokatów Dirka Van Heuvena, Steva Ronsa i Sofię Logie, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnioski do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- 2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca, która wraz z innymi przedsiębiorcami utworzyła konsorcjum, złożyła pod nazwą EUPHET ofertę w ramach ogłoszonego przez Komisję Wspólnot Europejskich przetargu „Sanco Evaluation Framework Contract, Lot 1 (Public Health) — tender n° SANCO/2004/01/041”. W swej skardze domaga się ona stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o niewybraniu EUPHET, jak również stwierdzenia nieważności decyzji udzielenia zamówienia innemu podmiotowi, która to decyzja nie została skarżącej doręczona i której treści zatem skarżąca nie zna.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się na naruszenie przepisu art. 94 rozporządzenia nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ oraz naruszenie przepisów art. 138 i art. 147 ust. 3 rozporządzenia nr 2342/2002 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾, jak również naruszenie warunków ustanowionych w dokumentacji technicznej przetargu, ogólnego obowiązku uzasadnienia oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zdaniem skarżącej podany powód jej wykluczenia, a mianowicie, iż proponowane przez nią środki zmierzające do uniknięcia konfliktu interesów były niewystarczające i nie stanowiły dostatecznej gwarancji, jest niezgodny z prawem oraz z warunkami przetargu. Skarżąca twierdzi, iż wystarczy, aby podpisując umowę kontrahent zobowiązał się do niezwłocznego poinformowania Komisji o jakimkolwiek potencjalnym konflikcie interesów oraz do uczynienia wszystkiego celem położenia mu kresu tak szybko, jak to tylko możliwe. Skarżąca twierdzi również, iż zaproponowała rozwiązania daleko wykraczające ponad to, co było od niej wymagane.

Skarżąca dodaje, że nie została nigdy poproszona o dostarczenie dodatkowych informacji, co jej zdaniem stanowi naruszenie przepisu art. 146 ust. 3 rozporządzenia nr 2342/2002, naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady bezstronnego traktowania oraz zasady niedyskryminacji, jak również naruszenie przepisów art. 89 ust. 1 i art. 99 rozporządzenia nr 1605/2002.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, EURATOM) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 242, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, EURATOM) NR 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, str. 1).